

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

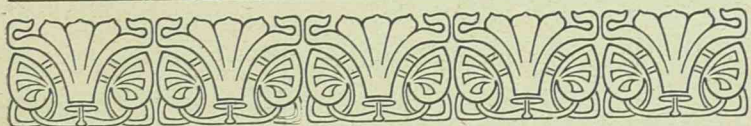
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Február 15.

7. szám.

A járásiak mozgalma.

Lapunk tisztelt olvasói előtt, — kivéve talán néhány új előfizetőnket, — ismeretes a mult évfolyam számos számából az az országos mozgalom, melyet az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott altiszti személyzet mostani mostoha sorsának megjavítása érdekében tett.

A mozgalom széles rétegekben nagy hullámokat vert, de még sem terjedt el annyira, mint a hogy azt rendkívül fontos és életbevágó ügy méltán megkívánhatta volna. A járási kartársaknak csak egy, még pedig a kisebbik része járult csak úgy erkölcsileg, mint anyagilag a mozgalomhoz, míg a többi az erdészeti altisztek tulajdonképpen nagy részénél már megszokott és közismert hideg közönyt szemlélte a lelkesebb kartársak fáradozását és áldozatkészségét.

Pedig mérhetetlenül nagy kár volt ennek a résznek visszahúzódnia, mert hiszen hogy a mozgalom jogosult, kétségbevonhatlanul igazolja az a körülmény is, hogy azt olyannak az állami kezelésbe vett erdők fölé helyezett erdőhatóságok, nevezetesen úgy az állami m. kir. erdőhivatalok és járási erdőgondnokságok főnökei csekély kivétellel valamennyien elismerték, azt minden tökéletesen kielégítő módon támogatták s a kidolgozandó Emlékirat megszerkesztéséhez szükséges adato-

kat készséggel bocsátották a mozgalom megindítóinak rendelkezésére.

Az Emlékirat összeállításához szükséges nagy anyag tehát már együtt van s azt már most fel kellene dolgozni, valamint együtt van a hozzájárulók adakozásából összegyűlt háromszáz és egynéhány korona is a költségek fedezésére.

A mozgalom vezetője, Sticz László járási erdőőr kartásunk (lakik Veszprémben, László utca 1002 szám alatt) a mozgalom első részének, az adatgyűjtésnek befejezte után, még az elmúlt év őszén arról értesített minket és lapunk útján az érdekelteket, hogy már most sorra kerül az összegyűlt adatok nyomán az Emlékirat megszerkesztése, mely munkát szivesek voltak a veszprémi m. kir. állami erdőhivatal egyes tisztviselői magukra vállalni s ugyanakkor kilátásba helyezte nevezett kartárs ur azt is, hogy ez a munkát a folyó év elejével el fog készülni.

Ezeket a kijelentéseket akkoriban igaz lelki örömmel vettük tudomásul, mert abban, hogy az Emlékirat megszerkesztését erdészeti tisztviselők vállalták magukra, kik alantasiak viszontagságos helyzetének mindennapi élő szemlélői és tanúi, megfelelő biztosítékát láttuk annak, hogy az Emlékirat megszerkesztése a leghivatottabb kezekbe került, másrészt pedig őszinte örömmel töltött el kinyilatkoztatott hajlandóságuk azért is, mert ebben biztos jelét láttuk annak, hogy — a mit különben is soha sem vontunk kétségbe — az erdészeti tisztviselők alantasaik sorsát melegen szívéükön viselik s az iránt érdeklőznek.

Nehezen vártuk ennél fogva az Emlékirat megjelenését s hogy azt az ígért időre még nem láttuk, szerkesztői üzenek alakjában kérdést intéztünk Sticz László tisztelt kartársunkhoz, hogy mennyire haladt előre már eddig a minden esetre nagy és azon kívül rendkívül terhes munka.

Erre a kérdésünkre Sticz László kartársunk folyó hó 7-én kelt levelében válaszolt s feleletében arról értesít, hogy az illető tisztviselő urak az Emlékirat megszerkesztéséhez még hozzá sem fogtak s ismételt sürgetéseire az volt a válaszuk, hogy az évi számadások összeállítása és egyéb szorgos hivatali teendőik miatt még egy ideig kénytelenek a munkát elhalasztani.

Csak természetesnek találjuk ezek után Sticz László kartársunk ama nyilatkozatát, hogy ha az Emlékirat megszerkesztése még folyó hó 15-ig sem lesz elkezdve, abban az esetben más alkalmas egyént fog keresni, kire ennek a fontos és már tovább el nem halasztható munka foganatosítását és elvégzését reábizza.

Azt hisszük, hogy erre ugyan nem lesz szükség, sőt őszintén sajnálnók, ha így történék. Utóvégre is számolnunk kell ezzel a lehetőséggel is, nem mulaszthatjuk el tehát már most figyelmeztetni Sticz László kartársunkat, hogy az esetleges új szerkesztő megválasztásánál a lehető legnagyobb körültekintéssel járjon el s minden esetre olyan egyént válasszon ki erre, ki az erdészeti személyzetnek nem csak szolgálati, de magán viszonyait is teljesen ismeri s ezen

a téren szerzett tapasztalatát mintegy belehelheti a szerkesztendő mű szövegébe, ezen felül pedig az irodalom terén is jártas, mert ilyen nagyobb szabású dolgozat összeállítása nagy írói gyakorlottságot igényel s az adatok pontos csoportosítása mellett nem szabad figyelmen kívül hagyni a tetszetős irályt sem.

Az adagyűjtések idején szóvá tettük volt lapunkban, hogy az Emlékirat megszerkesztéséhez mely adatokra lesz okvetlenül szükség s ugyan ekkor hajlandóságot mutattunk arra is, hogy az Emlékirat megszerkesztését magunkra vállaljuk, ezt az ajánkozásunkat azonban a mozgalom vezetői nem méltatták figyelmünkre, miután pedig ezt annak tulajdonítottuk, hogy a saját tisztviselőikben — mit magunk is készséggel elismerünk — az Emlékirat megszerkesztésére a legalkalmasabb férfiakat nyerhetik meg, örömmel belenyugodtunk ebbe az elhatározásukba.

Most azonban, hogy esetleg ismét a szerkesztő megválasztásának eshetőségével állunk szemben, újból készséggel felajánljuk szolgáltatunkat az előttünk is annyira fontos és általunk mindig tőlünk telhetőleg pártolt közügynek. Ezt az ajánkozást kötelességünknek tartottuk megtenni, nehogy abban az esetben, ha az Emlékirat szerkesztése balul ütne ki, nekünk bárki is szemrehányást tehessen.

Örtüzek az erdőszélen.

(„A Természet“ után.)

Erdőkoszoruzta völgyben, a hold ezüstös fényében ezüstfehér ködtakaró ereszkedik alá. A kósza éjjeli szellő pajkosan tépdesi a takaró széleit, amely féltékenyen csak még jobban igyekszik eltakarni a völgyet az ő nyugvó életével. Fantasztikus alakok, ködfoszlányok vonulnak tova, a rétek felett megülnek s harmatcseppet csókolnak minden piczi fűszálra s falevéltre, melyek a holdfényben mint millió apró gyémántszemcsék, csillognak, ragyognak.

A völgy szélén köröskörül, ott hol már a sötét erdő árnyékába futnak a zab- és buzatáblák, mint csillagok az ég alján ragyognak az örtüzek.

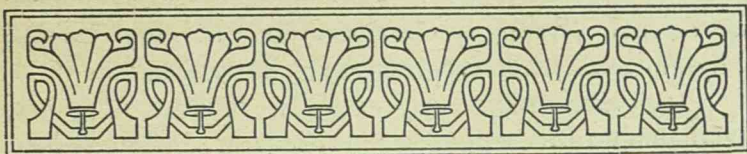
Örtüzek ezek, egy tábor örtüzei. A föld népe

visel hadjáratot a fekete vad ellen. A szegény tót hasal ott az őrfüzek mellett, őrzi egy évi munkájának eredményét, amelyet a vaddisznók bizony egy rövid éjjel tönkretelhetnek.

Az esthajnali csillag már fenn jár magasan. Közel az éjfél. Mostanáig ültem leshelyemen egy krumplitábla szélén. De nem jött a vén agyaras: pedig előző éjjel ott lakmározott.

Szeretném megtudni, hogy ez éjjel hol jött ki az öreg . . . Az erdőszél árnyéka mély sötétségbe borítja a buzaföldek szélét.

Itt van az első örtüz. Ugy száz lépésről kívánom a jó csett s ezzel én adom meg a jelszót; azért teszem, nehogy még hasba gyuvasszon valami tapasztalatlan tót suhancz egy ócska mordálylyal. Egy öreg tót hever a tűz mellett, durva daróc ujjasába huzódva szundikált az istenadta. Egy bot az összes fegyvere. Nagy siránkozva panaszkodik, kézzel-lábbal igyekszik magát megértetni, amt sikerül is neki részben. Ó tótul, én magyarul, de mégis megértjük egymást úgy, ahogy.

Egy pár szó a fegyver- és lőisme mai ismeretéről.

— Irta: Nagy Jenuő. —

Sokat haladtunk az utolsó 50 évben a fegyver-technika terén.

Ha apáink a sirból felkelve, eljőnnének velünk most egy vadászatra s látnák a Pieper-Dianák, Winchesterek, Browningok működését, bizony, volna nagy csodálkozás. Hiába keresnék ők az ő hosszucsövű patkószög- török rózsadamaszkpuskáit (de még a vaddus területeiket is). Letűnt már az ő világuk.

De hát változnak az idők.

Hanem bizony a mai tökéletes fegyvereinkkel is annyi szerencsétlenség történik, a fegyver, vagy a töltény, de legtöbbször mindkettőnek hibájából, úgy, hogy e tekintetben nem sokkal vagyunk előbbre az elültöltő korabeli állapotoknál.

Nem a tudatlanságból származó szerencsétlenségekre akarok rámutatni, a mikor valami extra töltési mód vagy a lőpor helyet használt robbanóanyag okozza a bajt. Hanem azokra a balesetekre, a melyek a művelt vadászközönség sorai között fordulnak elő normális töltények használata mellett.

A tudatlan parasztember keservesen fizeti meg sokszor a tudatlanságát. Állandó példa erre a parasztkerülő, a ki élestöltést lel a harcászati gyakorlatok színhelyén, annak füstnélküli porával tömi meg rozsdás flintáját. De így nem akar elsülni, fekete port tölt tehát a piramis üregébe s így süti el; de csak egyszer, mert nem lő többet aztán az a szerencsétlen; attól koldul holtáig.

Ez így volt régen is s így lesz ezután is, mindaddig, míg az utolsó csősz is nem kap elméleti oktatást. És hol kaphatná ezt meg? Hát a katonáéknál.

Csakhogy katonáéknál nem tanítják meg a legénységet, hogy tulajdonképen hogy is megy az a lövés, mi lesz abból a lőporból, mily irtózatossá ereje van annak stb. Az elméleti oktatás csak a gojyópálya ismertetésére szorítkozik.

Pedig, ha ott kapna a legénység erre vonatkozó oktatást, akkor nem próbálná a kiszabadult legény a magával hozott töltények porát mordályába.

Hanem hányszor olvassuk az újságokban, hogy itt-ott vadászaton X, Y-nak fegyvere szétrobbant s a robbanás a kezeit széttronsolta. Ez természetesen riporteri fantáziával ki van színezve. Igen érdekes, hogy legtöbbször a «golyó» okozza a sebesülést; valamint valamennyi alföldi körvadászatainkon történt baleseteknél mindig csak «golyó» szerepel. Az újságírói fantázia nem képes egy fegyvert elképzelni, a melyből nem golyóval lőnek.

Hát az ilyen balesetek már intelligens urakkal történnek meg, a kik legnagyobb részének — sajnos, nem az egészek — elméleti ismeretei is vannak a lő- és fegyverisme (tan) téren. Itt már csakugyan vagy a fegyver, vagy a töltény a hibás; de többször a töltény, mint a fegyver. A füstnélküli vadászlőpor csinálja a legtöbb bajt; a fegyverek közül pedig a Winchesterek és Browningok. Hogyan és mikép, azt nem tudjuk meg, mert az illető, a ki szerencsétlenül járt, okul saját kárán, de hallgat s nem adja tovább az esetet.

S ez éppen a baj. Nagyon keveset fogunk mi tanulni, ha csak saját kárunkon okulunk. Tegyük lehetővé azt, hogy mások is okuljanak a mi kárunkon. Más szóval: tapasztalatainkat, még ha keservesek is azok, adjuk tudtul egymásnak; hiszem, hogy kedves lapunk szívesen helyt ad efféle közleményeknek.

Azt mondja az öreg, hogy két nappal ezelőtt a fele buzáját legázolták a fekete ördögök s azóta vigyáz csak itt, de azóta semmit sem látott.

A lobogó tűz sápadt sárgás fényénél beesett borotvás arczáról úgy leritt a nyomoruság, olyan szárnalmas volt. Nagyon megsajnáltam szegényt. Biztattam hogy ne féljen ezentul, majd ellátom én a bajukat a disznóknak.

Egy másik tűz feljebb egy krumpliföld csücskén sziporkázik. Ketoldalt még lábon áll a buza . . .

Itt egy 14—15 éves gyerekembert találok. Mélyen alszik szegény. Tőle akár az egész krumplit kitarhatta volna a konda. A tűz csak hamvadozott mellette. Mily nyugodtan alszik, pedig tudja, hogy minden pillanatban jöhetnek a disznók; no, de nem iskolában tanulja ő a vaddisznó természetrajzát.

Meg merné vajjon ezt tenni egy „uri fiu“, éjjel az erdőben, (uram Isten, hisz még az udvaron is borzalmas) no meg a vaddisznók; hisz ezekről ő jól tudja, egyik-másik, hogy Zrinyi Miklóst is egy vadkan ölte meg.

S ez a szerencsétlen tót suhancz, ki mindezekről semmit sem tud, nyugoetan alszik itt. Felébresztem.

Magyar népoktatás! hála neked. Ime e tót suhancz elég türethősen elgagyogta magyarul, hogy itt akart kijönni a konda, de a tüztől visszajedtek. Hanem a vén remete nem volt itt . . .

Ugy látszik, más határba váltott, nem szereti a tüzfényt.

Biztatom a fiut, hogy csak aludjon tovább, nem jön már ide semmi sem.

Tovább megyek. Most egy keskeny krumplitábla fut fel mélyen az erdőbe. Mély sötétség honol ott. Hogy lehet az, hogy ott nincs őrtűz? — tűnődöm magamban. Csak jóval odébb, ahol az erdő megint ékalakuan fut le, izzik a zsarátnok.

Keresztül gázolom a szép krumpliföldet. A tűz alvófényben, körülötte senki sincs.

Rögtön világos lett előttem a dolog, hogy miért nincs őrtűz a Csako dol-ban.

A Jurkó műve ez; a ravasz tót iderakta a tüzet,

Sokan vannak kedves vadásztársaink között bizonyára, kikkel holmi ilyen kalamitás megesett; adják ezt tudtul, hogy és mikép történt, milyen fegyverrel és tölténnyel, lőporral, s mi lehetett az oka.

Viszont, ha valamely fegyverrel vagy tölténnyel kiváló eredményeket értek el, ne resteljék azt se közléteni.

Vessünk fel kérdéseket, vitassunk meg azokat, tanítsuk egymást!

Fejlesztjük a magyar fegyvertani szakirodalmat, hisz ugyis annyira eimaradtunk.

Pedig van elég hozzáértő emberünk, de hát a magyar nembánomság minden téren megvan.

És az igazat megvallva, a magyar uri vadászok között is soknak ferde nézeteik vannak a fegyver és löisme dolgában. Igaz, hogy az öregeket nem fogjuk rábírni megcsontosodott helytelen nézeteik megváltoztatására. Beszélhetünk mi nekik, az lesz a felelet: Beszélhetsz nekem, öcsém! kezdősebségről, pontos becsavarásról s egyéb haszontalanságról, azért ha én az öreg flintámmal 120 lépésről odadurranok egy fülesnek, hát hányja a cigánykereket, míg Ti, a hlres Pieperetekkel, Winchesterekkel s az ördög tudja még mifélékkel, még 50 lépésről is alig tudtok egy rossz fülest elnyomni.

Hagyjuk meg őket rendíthetetlen hitőkben. Hanem az öregek által nevelt ifju nemzedéket — a mely szintén téves uton halad — kell a helyes utra térítenünk.

Felvetek mindjárt egy tételt, a mely ugyan nem tartozik szorosan a löisme keretébe, de a vadászat sikeréhez nagyban hozzájárul annak tökéletes ismerete.

Ez az éjjeli célzókészülék használata. Hogy mily nélkülözhetetlen ez a fekete csuhások éjjeli vadászatánál, azt tudni fogják jól, akik csak egyszer is voltak éjjeli vaddisznó-lesen. S hogy itt tükröző célgömbök

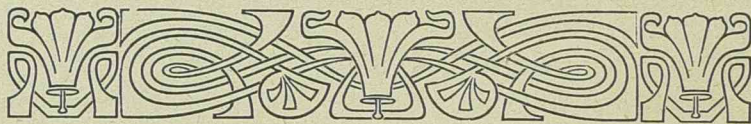
nem érnek semmit, az is ismeretes. Itt csak világító célgömböket lehet eredménynyel használni.

Sokféle módja van az éjjeli célzásnak, sokféle szabadalmazott és nem szabadalmazott éjjeli célgömb létezik. Ki melyiket használta s mily sikerrel. Melyiket tartják a legalkalmasabbnak k. vadásztársaim ismertessék meg azt velünk.

Ne rejtjük véka alá a tudományunkat.

Magamnak is van egy «még» nem szabadalmazott éjjeli célzókészülékem, melyet majd szíutén ismertetni fogok.

Tehát tanítsuk egymást és tanuljunk egymástól. Változtassuk meg a közmondást, hogy nem csak a «maga», hanem a «más» kárán is tanuljon a magyar! („V. és Á.”)

69454 szám
VI. 3. 1905.

M. kir. földmivelésügyi minister.

Az Erdészeti Ujság t. szerkesztőségének.

Szászsebes.

A külügyminiszter ur arról értesített, hogy a Balabanoff P. bulgáriai cég a Magyarországból és Ausztriából toborzott erdőmunkások közül többel szemben nem tartotta be a bérre, utiköltségekre stb. nézve elvállalt kötelezettségeit s a megnevezett cég által mindenféle hitegetéssel Bulgáriába csalt munkások közül a m. év május hava óta 6 magyar, illetőleg osztrák alattvalót kellett a sofiai cs. és kir. ügyvivőségnek hazaszállíttatni, vagy a hazatérés lehetővé tétele céljából segíyezni.

Arra való tekintettel, hogy a szóban levő cég ismertett üzelmeit még mindig folytatja és a nála alkalmazott magyar és osztrák alattvalókat még min-

hogy itt ki ne jöjjenek ő pedig ott les fenn a Csakodol zugában.

Jurkó egyébiránt közismert orvvadász, aki a fegyvertechnika haladásától sem zárkózik el mereven, a menyiben Leffaucheux-pnskát dugdos valamelyik odvas fában az erdőben. Falubeliek sohasem látnak nála puskát; a csendörök hiába forgatják fel a házát, semmit sem lelnek nála. De bezzeg sokat tudnának beszélni a szomszéd városi vendéglősök, akiknek ő rendes vadszállítójuk.

Fejemet teszem rá, hogy ott lesi fenn a disznót. Ő eszelte ki ezt a haditervet. S meg kell adni, nincs rossz logikája az agyafurt tótjának.

De most nem is lehet ezt rossz néven venni tőle; hisz saját földjét védi . . . Majd holnap mngtudom tőle volt-e valami az éjjel.

Hallgatózom egy darabig . . .

Egy lövés dördült most el, messze valahol a másik völgyben . . . Lassan hőmpölyög a hang, hegyeken-völgyeken át, elhalkulva, azután megint visszhanggal megerősbulve . . .

Végre beleful az erdők mélyébe.

Mennyi félelmet ébreszt e dörgő hang . . . Az erdei tisztásokon legelő nemes vad felüti a fejét, arra fordul, ahonnan zug az erdő; kitágult orrlyukkal szívja magába a hüs éjjeli levegőt, talán böffent is egyetkettőt . . . azután megnyugszik . . . nagy sokára.

Magam elé képzelek egy konda disznót, amint szüretelnek a szőkülő zabban. Nagy fekete tömegek itt-ott; micsoda csámcsogás, szuszogás . . . most végig zug a dörgés a völgyben . . . ahogy elhal, halálos csend; valamennyinek künn a feje a zabból. A vén kocza nagyokat fuj, hogy szinte hajlik előtte a zab. Szimatol; de a bolond süldök bizony nem tudják sokáig megállni, hogy a jó édes zab félig összerágva a szájukban álljon, hát bizony csakhamar kezdődik megint a vig csámcsogás. Csak az öreg szimatol még, fujva egy nagyot, no de már tovább ő sem állja, hiszen nem is csoda, egyszer van egy évben zabszüret s az sem tart sokáig, ki kell használni jól az időt . . .

Hüvös szellő csap arczomba, . . . Megugrott a

dig megkároritja, szükségesnek tartom, hogy a cég üzelveire maguk az erdőmunkások figyilmeztetessenek.

Budapesten, 1906 évi január hó 23-án.

A minister megbizásából:

Tomcsányi s. k.
ministeri tanácsos.

Vándor solymok vonulása.

A következő sorokat vettük: „Sokan vannak, a kik mesének fogják tartani az alábbiakat, de azért szükségesnek tartom nyilvánosságra hozni. A gróf Eszterházy Mihály ur hidaskürti vadászterületén az elmúlt év tavaszán igen sok vándorsólyom (*Falco peregrinus*) vonult át. Ez alkalommal Teszár Szilárd körvadász 8—10 nap alatt nem kevesebb mint 193 darabot hozott közülök térítékre, melyekből a kerülő körülbelül 20 darabot lőtt. Hogy pedig ez nem túlzás kijelentem, hogy saját szememmel láttam, a mint potyogtak. Teszár ur egyébként mindnyájunk tudomása szerint a kártékony vad irtásában egyike a legkiválóbbaknak s egyuttal mint kitűnő vadász is ismeretes. Hidaskürt (Pozsony m.) 1906 február 5. Erdélyi János, tanító.“

Erdekes megfigyelést tett a mult hetekben egy ausztriai vadász. Ugyanis amint a vékony hóleppellel borított mezőn járkált, hogy az ünnepekre egy tapsifülest lőjjön, már távolból észrevette hogy hat drb. nyul erősen kergetődzik. Egy bokor mögé meghúzódva látta, hogy a nyulak egyre közelebb jönnek és egy nősténynyulat kergetnek. Egyszerre csak mintegy negyven lépésnyi távolságra megállapodtak, s a lovagok nem bírván az egyetlen egy nőstény felett

konda. Mélységes csend körülöttem. Megfinomulnak érzékeim s hallásom a legparányibb zörejt felfogja s valósággal tulfeszített munkát végez.

Az erdő talaját vastagon fedi a száraz levél; előlény nem mozdulhat azon zajtalanul. Ha egy egér fut végig a leveleken, tisztán hallom. Tudom, hogy emitt egy menyétke vagy nyest mászik a faágokon s az hullatja a száraz galyakat alá.

Emitt egy nagy zörrenés s ezután nagy egérjajveszélés; tudom, hogy róka vagy menyétke kapott el egy egeret.

Egy kabóca fog most bele egyhangu muzsikájába, de nem sokára abbahagyja; ő is úgy gondolkozik, hogy késő van már.

Egy hirtelen éles sikoltás szinte megrettent most. Kuvik kezd rá csunya sikoltozását itt a szálerdő szélén. Talán engem vett észre a kis szemtelen s most árulkodik. Hortyogó hangokat vegyít neha bele szép dalába, majd meg nyiszorogni kezd, majd nyöszörög, mint egy kis gyermek, azután elkezd gyalulni „kszi-

megállapodásra jutni, hirtelen harcba kaptak. Egy perc alatt úgy összegabalyodtak, hogy a vadász csak egy csomóban látta őket, mialatt a nőstény oldalvást szemlélgette a viaskodást. De az nem tartott soká, mert villámgyorsan szétrebbentek, de csak azért, hogy ujult erővel újból összekeveredjenek. Kevéssel azután a viaskodók közül egy kivált, s leülván, első lábával dörzsölgette a fejét. A vadász sem nézte azonban sokáig őket, hanem a még egy csomóban lévő 4 drb. nyul közé lőtt. Egy helyben maradt, a többi eilillant; de megtörtént most az a nem várt dolog, hogy a harcból kivált ötödik nyul egyenest feléje szaladt, úgy hogy a vadásznak majdnem a lába közé szaladt míg derékon lőtte. Mikor a vadász felemelte megállapította, hogy egy szeme ki volt folyva, a másik pedig éppen az első összezsapásnál nyert oly nagy sebesülést, hogy jó formán nem is láthatott. Ebből is kitetszik, hogy a kannyulak milyen elkeseredett harcokat vivnak.

Uj Noé bárkája. Londonból jelentik: Ugyancsak szokatlan utazóközönsége volt a «Kildanon Castle» nevű gőzhajónak, amely most érkezett meg Fokvárosból Southamptonbe. Ugyanis a hajó ritka vadállatokból egész egy állatkertet szállított, egyebek közt 3000 teknősbékát, 30 páviánt, 12 másféle majmot, 70 kigyót, 60 pinguin, 10 antilopot, 700 énekes madarat, 6 rozmárt st. Az utasok eleinte nagyon érdeklődtek az állatok iránt, a mint azonban vihar tört ki a tengeren, az érdeklődést csakhamar rémület váltotta fel. Az állatok ugyanis roppant nyugtalanul viselték magukat minden áron menekülni akartak és egy kigyónak sikerült is kisiklania a fedélzetre. A általános pánik csak akkor csillapult le, amikor az állatok gondozója, sok veszély után visszacsalogatta a kigyót a fészékébe. A rozmárok közül öt pusztult el utközben, minthogy nem akartak enni; a hatodik pedig, egy rozmárfióka, a melyet a közönség becézgetett a fedél-

kitt, „kszi-kitt“ s nincs vége hossza. Remekül utánozza a deszkagyalulást. Elmulatok rajta, pedig haragszom, hogy megzavarta e szép csendet . . .

De elég volt már az éjjeli sétából, menjünk haza, majd holnap, azaz ma reggel, megtudom, hol volt az éjjel az öreg ur.

Messze a rétekről csengő pitypalatyot hoz a szellő; szépet álmodhatott a kis fürjkakas.

Nagy Jenő.

A d o m á k.

Jó fiu. Tanító: Tegyük fel, Vili, hogy véletlenül rálépsz egy urnak a lábára. Mit mondanál?

Vili: Bocsanatot kérek, bácsi.

Tanító: Helyes. És ha most az az ur udvariasságod jutalmául egy hatost adna, mit tennél?

Vili: Rálépnék a másik lábára és megint az mondanám, hogy: Bocsanatot kérek bácsi.

Férjek közt. — Különös, hogy Indiában megégetik az özvegyet.

— Ha te is özvegyet vettél volna el, mint én, mindjárt nem találnád különösnek.

zeten. egyszerre csak átugrott a korláton és természetesen nyomtalanul eltűnt a teugemben. A pinguinekkal is sok baj volt, mivel egyáltalában nem akarták elfogyasztani a nekik kiosztott husdarabokat, hanem egymásnak estek neki, hogy egymást egyék meg. Végre is el kellett különíteni és a táplálékot erővel adni be nekik. A Kildanon Castle utasai bizonyára sohasem felejtik el ezt az utazást.

(«V. L.»)

Hasznos tudnivalók.

A gyümölcsfák ültetése.

(Folytatás és vége.)

A dió csakis mint magastőzs, szabad nyílt helyeken lesz ültetve. Nagy helyre lévén szüksége, 12 m. távolságra ültetendő egymástól; mindenütt jól tenyészik, még magaslatokon is. Oly magaslaton, ahol már a juhlegelő csak tengődik, a diófa még mindig jól nő s mily haszon, mily kincs volna ez a jövő nemzedékre, hogyha az ilyen kopár magaslatok, kopasz hegyhátak amelyek ma még többnyire parlag területek s kevés avagy semmit hasznat sem adnak, diófákkal ültetnének be. Valóban csodálatos, hogy sem kis- sem nagybirtokosainknak még eddig ilyesmi nem jutott eszébe.

A dió nagyszerű, mondhatni a legjobb s legjövődélmezőbb kiviteli cikk, amely raktározva nem oly könnyen romlik meg, mint a többi gyümölcsféle, a melyeken gyorsan tul kell adni, hanem karácsonyig és még tovább is eltartható, míg jobb árakat érünk el. Diófáknál a termékenység átlagosan a 15. évvel kezdődik meg és évről évre fokozódik s mire egy nagyobb szabású ily telep 60—80 évet elért, mily rengeteg hasznat hozott ez idő alatt; de csak ezután következik a nyereség legnagyobb része, a főnyereség — a butorgyártás céljaira drágán eladott diófaért. Mily oriási a különbség az ily és a tölgy- avagy bükkfaültetvények között, mely utóbbiaknál nem 60, 100 és még több éven át kell egyedül a fa értékére várni anélkül, hogy a megelőző időben valami csekély hasznat hajtottak volna. A dióvali fásítás kezdetlegesen is történhetik és pedig a diónak novemberben álló helyre való eldugdozásával épen ug, mint a makot szokás ültetni.

Birs és naszpolya, som, édes gesztenye és mandola gazdasági szempontból kevésbé jönnek tekintetbe, mivel legtöbbnyire csak egyesek kedvenczei, de mindamellet mindegyikből mégis néhány fának kellene minden gyümölcsösben állani.

Mogyoró az utóbbi években nagyon előnyben részesül, sokkal nagyobb figyelem lesz most már ezekre fordítva mint ezelőtt. mivel korábbi telepek teljes méltatást találtak. Tenyészése többnyire jövegelmézőbb, mint bármi másé és pedig a következő okokból: 1. talaj, fekvés és éghajlat dolgában igénytelen; 2. termésben minden körülmények között biztos s egy

bizonyos határig folyton fokozódó; 3. a termés felzedése olcsó, tartóssága igen hosszú, az elszállítás könnyű, az árak mindig jók, mivel a termelés sohasem fedezi a keresletet. A mogyoró termelés mindazon birtokosoknak igen ajánlatos, kiknek hegyes-dombos, szakadékos csuszamlós, terméketlen területei vannak, amelyet még legelőnek sem használhatnak.

KÜLÖNFÉLÉK.

A haldoklók lelki életéből. Mikor a földi lét gyötrő bilincseitől az emberi lélek szabadulni készül, ki tudná megmondani, vajjon az utolsó gondolatok, az utolsó föllobbanása a léleknek még e világból való-e, vagy már egy szebb és tisztább világ szárnyrebbenését érezzük-e? A tulvilágból még vissza nem tért senki és ki tudja megőrizni a maga nyugodtságát egy haldokló ágyánál annyira, hogy a benyomásokról be tudna számolni? Ha akad elvéve egy-egy följegyzés azt mohón olvassuk, de hinni benne még ma nem lehet. Collins Mabell most adta ki megfigyeléseit és ezek mindenestre érdekesek. Egy haldokló matróz ágyánál állott, ki még nagyon fiatal volt és rettegett a halál gondolatától. De mikor érezte, hogy a vég közeledik, akkor nyugalom vett rajta erőt, és lassan készült utolsó utjára. Elmondta bűneit és életének legborzalmasabb órája újra elvonult előtte. „Engedjék el a kötelet, föl tudok rá kapaszkodni! Nem akarok a vízbe fulni!” Ereje elhagyta és átszellemült arccal nyujtotta egy pajtása felé kezét. Ugyanilyen nyugodt, csakugyan földön tuli arcot látott egy haldokló asszonynál, a ki neheztelt az urára, hogy mindenféle éltető szerrel újra vitszahivta a földi létbe. Miért tetted? kérdezte. Olyan meredek hegyre kellett másnom és az ut felét már megtettem. Már csaknem a hegy csucsán voltam és fönn olyan könnyen mozogtam!”

Egy egyszerű munkás ember haláltusáját nézte végig. A haldokló leánya kezét fogta és hihetetlen látomásai voltak. „Szebb dolgokat látok, mint valaha életemben gyermekem! Vakító fényességben mozog a nagy ürben egy fényes edény, olyan mint az Ur vacsoránál, most itt éreztem az ágyam fölött. meg is foghattam volna!” Ezt egy egyszerű tanulatlan munkás ember mondotta, a ki soha életében szent Grál esodait nem ismerte.

Az idei tél. Egy angol meteorologus érdekes megfigyelést közöl a mostani téli időjárásról, a mely egész Európában abnormális enyhe. A mint nálunk, éppen ugy Közép és nyugat-Európában napfényes idő volt az utolsó hetekben és a rendes januári nagy hidegről szó sem lehetett. Angolország déli vidékein elefejtik a havat és a jégcsap legfölbbe ha a karácsonyi és ujévi üdvözlő képeslapokon szerepel. Biarriban éppen a nagy meleg miatt panaszkodnak az emberek és Montreuxben teljesen áprilisi, sáros, esős és meleg az időjárás. Svájcban nincs hó, elolvadt mind és délkeleti Európából meleg homokvihart jelentenek és földrengést. Viszont Egyiptomban rendkívüli hidegről panaszkodnak az utazók; huszonöt év óta nem sülyedt ott ennyire le a hőmérő. Éppen ugy Ausztráliából is azt jelentik, hogy a nyarat kellemetlen hideg idő szakította félbe. A dél-európai homokvihar arra mutat, hogy egész Dél-Európa fölött levegőáramlás van, a mely a Szahara meleg homokját idálg elhozta.

Kétségtelen, hogy a keleti és nyugati félgömb időjárása között is bizonyos összefüggés van és pedig mindig ellentétes.

Különös állat. A londoni muzeum egy különös állattal szaporodott nemrég. A természettudósok még nem tudták egy családba sem beosztani és a szarvasmarhák és antilópok közé iktatták be. De voltaképpen egyikhez sem tartozik. Közönségesen takin-nak hívják és Tibet a hazája. Ezt a nevet a tibeti bennszülöttek adták neki onnan hozta egy expedíció ezt az eddig még soha sem látott példányt Európába.

H I R E K.

Erdészeti altisztek mulatsága. Lapunk mult számának zárta után vettük a következő meghívót: „Meghívó 1006. évi február hó 10-én szombaton este az ujejházi m. kir. járási erdőgondnokság kerületében alkalmazott erdőaltisztek által az ujejházi nagy vendéglőben szoborvármegyei erdőaltisztek nyugdíj alapja javára tartandó zártkörű táncestélyre. Rendezők: Krausz János, Natanail János, Keresztes István, Prie János, Gress György. Kezdeté este 8 órakor.

Két halálos ítélet. Miskolcra írkák: Az esküdt-bíróság f. hó 7-én egész nap ma éjféltől tárgyalta Molnár György és Tuszoka Nagy János mezőcsáti lakosok bűnpörét, a kik nemrég Mezőcsátou Ragályi Lajos tekintélyes nagybirtokost álmában kegyetlenül megfojtották, azután pedig az aggastyán szobájából néhány ékszer és kevés készpénzt elvittek. A tárgyalás rendkívül nagy érdeklődés mellett folyt le. A termet zsufolásig megtöltötte az elhunytak számos barátja és ismerőse, különösen pedig sok hölgy. A pörbeszéd után az esküdtek tanácskozássra vonultak vízszá, majd éjféltájban kihirdették az esküdtek verdiktjét, a melynek alapján a bíróság a két gyilkost kötélfalálra ítélte. Az ítélet ellen a védőügyvédek alaki és anyagi szempontból semmiségi panaszt jelentettek be.

Utonállok az erdőben. Petrozsény közelében, a szurduki szoros mellett lévő erdőben veszedelmes rablóbandát kerített kézre a csendőrség. A rablók Romániából szöktek át a határon s az erdőben kifosztotta az arra járókat. Megvallották, hogy betörést terveztek a petrozsényi és a vulkáni bányapénztárakba.

Táncosnő az oroszlaneketreben. Londonból írkák: Az itteni Canterbury-variétében izgalmas jelenet játszódott le a mult szombaton este. A közönségnek tizennégy idomított oroszlan mutatnak be s az előadás legszebb része az volt, a mikor egy szép fiatal táncosnő jelenik meg a fenevadak ketrecében. A táncosnőnek egyedül kell táncolnia a ketrecben, az oroszlanészeldítő rendszerint magára hagyja. A szombat esti előadáson az egyik oroszlan nekiment a táncosnőnek s talpának egyetlen csapásával a földre terítette és szét akarta marcangolni. Az oroszlanészeldítő ebben a pillanatban berohant a ketrecbe s az oroszlant nagynehezen elkergette az ájultan fekvő táncosnő mellől, a ki azonban ekkor már súlyos sebet kapott.

A herkulesfürdői tűz áldozatai. A herkulesfürdői erdőégés alkalmával az oltás munkájában fő-részü volt a katonáknak, a kik közül Pajtics István szakaszvezető tudvalevőleg agyonütötte egy lezuhanó

szikladarab, több katona pedig megsebesült. A földmívelési minisztert most jutalomban részesíti azokat a katonákat, a kik oly önfeláldozással teljesítették a rájuk bízott vezedelmes munkát. A miniszter ugyanis értesítette az aradi 33. gyalogezred parancsnokságát, hogy a herkulesfürdőn áldozatul esett Pajtics István szakaszvezető családjának ezer koronát; a munkakép-telenné lett Hesz Ferencnek ugyancsak ezer koronát; Milchi Atanász tizedsenak, Sztán János, Schweitzer János és Charle Ferenc közlegényeknek háromszáz-háromszáz koronát, utalványozott részint kárpótlásul, részint bátor magatartásuk jutalmául.

Katonáskodás az iskolában. Érdekes törvény-javaslatot terjesztett a minap a román kultuszminiszter a kamara elé. Arról van szó, hogy a diákokat már a középiskolában előkészítik a katonai pályára, hivatásos katonák felügyelete alatt. Mint Bukarestből jelentik, az országot beosztják öt iskolai kerületre s minden iskolához kineveznek egy katonai instruktort és revizort. A katonai instruktorok, a kik mind főhadnagyok vagy kapitányok, vezérkari tisztek felügyelete alatt al-lanak. A kultuszminiszter ily módon akarja a román katonaságot minőségét emelni.

Gyilkos apa. Déváról jelentik, hogy Magyarosd községben Posé Leszkuc, gazdag földműves meggyilkolta György nevű fiát, a kivel évek óta rossz viszonyban élt, mert a fiu apja vagyonából a rá eső rész kiadását követelte. Mignap az oláh karácsony első napján a fiu meglátogatta atyját, mire kibékültek egymással. A kibékülés után áldomást ittak s addig fogyasztották a mézpálinkát, míg mindketten le nem részegedtek. Ittas állapotában a fiu rászolt atyjára, hogy adja ki a vagyonát. Az apa megint ellene szegült a kívánságnak, mire a legény ütlegetni kezdte. Az öreg paraszt ekkor tüszőjéből előrántotta kését és szíven szurta fiát, a ki holtan rogyota össze. A gyilkos apát a csendőrség letartóztatta.

Egy őrmester ünneplése, Trencsénből írkák, hogy a király Kulhanek Nándor 71-ig gyalogezredbeli őrmestert a koronás ezüstéremmel fűntette ki. Ebből az alkalomból egész ezred zenekarral vonult föl és Csanics ezredes magvas beszédben méltatta a teljes tisztakar jelenlétében a 30 év óta szolgáló őrmester érdemeit. Beszédét azzal végezte, hogy az ezred legyen hű a királyhoz és a hazához. Az ünnepséget követő közös ebéden a kitüntetett őrmestert a tiszti asztalhoz ültettek, hogy katonai érdemeit ezzel is méltányolják.

Szerencsétlenül járt fékező. Óhát község vasuti állomásán Biró Mihály fékező delelőtt tolatás közben két vasuti kocsi ütközője közé került, amely a szerencsétlen embert teljesen összezúzta. Biró azonnal meghalt.

Öngyilkos ifju leány. Zilahról jelentik; Gönczi Róza, egy tasnádi fuvaros 28 éves leánya, abbéli bánatában, hogy kérőjét édesapja visszautasította volt, a kis hugát a kutra küldte, felöltözködött ünneplő ruhájába, a nagy tükröt maga elé állította s a gerendára felkötötte magát. Mire a kis huga a kutról hazajött, Gönczi Róza kisenvedett.

A Visztula titka. Krakóból jelentik, hogy a varsói czitadella mellett a Visztulán foglalatostkodó halászok borzalmas leltre bukkantak a minap. Halójukba egyszer hal helyett egy összekötözött és teljesen szétdarabolt holttest akad és ezt még 15 ilyen a felismerhetetlenségig összekaszabolt és összekötözött követte. Az orosz hatóságok halalbüntetés terhe alatt

megtiltották a halászoknak, hogy a hajmeresztő lelet-ről csak egy szóval is említést tegyenek. A hír mind-ezek dacára mégis a nyilvánosságra került.

Ssaporodik a vad Transvaalban. Azóta az aránylag rövid idő óta, hogy Transvaal államra az angolok rátették a kezüket s új vadászati törvényt léptettek ott életbe, a vad szemmeláthatólag megsokasodott. Egy angol mérnök jelentése szerint, a ki az állam északi részében és pedig közel Rhodesia határához valami vízszabályozási előmunkálalok végrehajtásával volt megbízva s így huzamosabb időn át a vidéken tartózkodott, — az antilopok már újból nagy csapatokban mutatkoznak Transvaal mezőin, s természetesen nyomukban a nagy duvad is. Így többek között elmondja, hogy a Bum folyó egyik mellékfolyójának partján egy reggelen, alig két óra alatt hét oroszlánnal találkozott, melyek közül 3 drbct szerencsén le is terített. A vad tehát visszatér oda, a honnan a háboru alatt kénytelen volt északra vonulni.

Agyonlőtt vadorzó. Törökszentmiklósról jelentik: Sokszor büntetett veszedelmes vadorzó volt Törökszentmiklóson Kiss Sándor a kitől a községben mindenki félt. Ez a notorius vadorzó mult szombaton délután orvvadászatra ment a községhez tartozó Pusztaszakálásra, a hol Varga János csendőrörsvezető rajta kapta és hosszas hajsza után elfogta. A gnnosz embert az örsvezető a község házához akarta kísélni, az azonban nem engedelmeskedett, sőt rátámadt a csendőrré és dulakodni kezdett vele. Dulakodás közben lehemperegtek az utszéli árokba, a hol a csendőrré nézve már veszedelmessé kezdett válni a helyzet, a midőn előrántotta revolverét és azzal a vadorzóra lőtt, a ki nyomban meghalt.

Nyulhiány Morvaországban. Morvaországban egy pár év óta eddig ismeretlen okból nagy hiány van mezei nyulakban, ámbár sem vész, sem más járvány nem pusztított sehoi. Olyan vidéken, a hol évekkkel ezelőtt bőven volt nyul, ma alig van hirmondó. Természetes hogy a hiány miatt az árak is nagyon felszöktek, s a kereskedők a most folyó vadászatok után ott a helyszínén, kész örömet fizettek darabjáért 3 K. 40 fillért míg évekkkel ezelőtt még egy koronát sem akartak fizetni. Hasonló híreket olvastunk Csehország egynémely vidékéről is, a hol nincs nyul, pedig tavaly előtt még százával lötték. Ott azonban megvan az oka, hogy miért nincs, mivel először télutókor, éppen a fiadzási idényben kedvezőtlen idő járt, másrészt pedig nyár elején a nyulak valamely ismeretlen s eddig meg nem állapított betegség folytán tömegesen elhullottak.

Hibaigazítás. Lapunk 5-ik számának a 400 éves teknős békára vonatkozó hírében a béka születési éve sajnálatos elnézésből 1907-re volt szedve 1507 helyett, mit ezennel helyre igazítottunk.

A leány becsülete. Nagybecskerekéről írja tudósítónk: Zamurovics Blanka, a volt tiszahelyesi jegyző leánya, tavaly nyílt utcán agyonlőtte Tóth Piroskát, a ki uton-utfélen becsületében gyalázta őt. Az esküdt-bíróság most tárgyalta ezt az esetet, s a vádlott leányt a kit gyilkossággal vádolt az ügyész, felmentette.

Háromszoros rablógyilkos. Déváról írják: A kudsiri csendőrség veszedelmes embert tartóztatott le. A mult év június 14-én a Kudsir mellett levő Pojana-Gogelin havason meggyilkolva találták Tonyeszk Mária özvegyasszonyt, a ki állattenyésztéssel foglalkozott és igen jómódu volt. A gyilkos átmetszette az

asszony torkát és azután kirabolta áldozatát. Most a szebeni havasokon hasonló körülmények között elkövetett két rablógyilkosság miatt elfogták Keszteán János havasi juhászt, a ki beismerte, hogy Tonyeszk Máriát is ő gyilkolta meg Todoreszk Mihály nevű társával együtt. Az elrabolt holmi egy részét Sugág község határában rejtették el. Ott meg is találtak az elrabolt tárgyakat.

Szerkesztői üzenetek.

Böjte János urnak. Homok-Komárom. Az illető helyen megsürgettem a dolgot s most várom a választ. **Péterfi István** urnak. Szatmár-Németi. A kérdéses ügy elntézése e hó vége előtt várható. **Szakolcai** urnak. Hidvég. Bizon ott a pályázatban kitüntetett 600 koronából áll az összes járandóság, a mihez csak a hajtópénzek és a megítélt erdőkárokból eső jutalékok járulnak. **Tóth János** urnak. Körmend. A Bedő féle „Erdőőr” című tankönyv az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál szerezhető meg (Budapest, V. Alkotmány utca 6.) Ára 6 korona. **Hlavathy Ferenc** urnak. Budatin. Azt, hogy még számos olyan kartárs van, ki a magyar nyelvet nem bírja, mi is nagyon érezzük, no de idővel ez a baj is el fog mulni. A lapot természetesen a legnagyobb készséggel küldjük.

A kiadóhivatal postája.

Harangozó Emil urnak. Nyitra-Bajna. A 4 korona beérkezett. **Tauber Gusztáv** urnak. Herencsvölgy. Január elejétől küldtük meg a lapot. **Radutz János** urnak. Kirpa. A beküldött 4 koronával mult év végeig van kiegyenlítve. **Matyóka Mihály** urnak. Az előfizetés mult év végeig rendben van. **Papp János** urnak. Balatonfüred. A kétt koronát köszennettel vettük. **Podolcsák András** urnak. Huszt. A beküldött 4 koronát javára irtuk. **Németh Sámuel** urnak. Beszterce. A címet helyesbítettük. Bizon az embernek sokat kell szenvedni az életben, de reméljük, hogy majd csak javul a helyzet. **Sztarouszky Sándor** urnak. Mészloka. A januári első 3 száml utólag megküldtük s az előfizetést az év elejétől jegyeztük be. **Szitter József** urnak. Herkály. Elhatározását sajnáljuk, de előjegyeztük. **Bognár Ferenc** urnak. Gesztenyész. A 5 korona beérkezett. **Kerekes Gyula** urnak. Puszt-Ujnép. A lap rendetlen kézbesítésének csak az ottani posta lehet az oka, mert innen rendszeren elmegy minden pénteken reggel. Sziveskedjék ott utána nézni a dolognak.

Hirdetések és pályázatok.

Pályázati hirdetmény!

Erdőszolgai állásra.

1906 évi 54. e. h. ügyszám. A brassó vármegyei Ósánci XI. számú őrzárásban előléptetés folytan megüresedett Erdőszolgai állásra, mely évi 432. kor. bérrel, 48. kor. lakbérrel, 36. kor. egyenruha-átalánnyal és 36. kor. faváltsággal van javadalmazva, a közigazgatási erdészeti bizottságnak 1906 évi 31. e. b. szamu határozata alapján pályázat nyitattik.

A pályázni kívánók felhivatnak, hogy Brassó vármegye tektis. közig. erdészeti bizottságához Brassóban címzendő saját kezüleg irt kérvényeiket az erdőtörvény 37. §-ában előirt kellékek és eddigi szolgálataik igazolására szolgáló okmányokkal, valamint egészséges, erőteljes testalkatukat s jó látó, halló és beszélő képességüket tanusító orvosi bizonyítvánnyal felszerelve a brassói m. kir. államl erdőhivatalhoz folyó évi február hó 20-ig nyujtsák be.

BRASSÓ, 1906 évi február hó 6-án.

M. kir. áll. erdőhivatal.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Február 15.

7. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A járásiak mogalma. 2. Második cikk: Egy pár szó a fegyver és lőisme mai ismeretéről. 3. Ministeri rendelet erdői munkások. 4. Tárca: Örtüzek az erdőszélen. 5. Vadászati dolgok. 6. Hasznos tudni-
valók. 7. Különfélék. 8. Hírek. 9. Szerkesztői üzenetek. 10. A kiadóhivatal postája. 11. Pályázatok és hirdetések

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az
igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

 Polgári ruhák

a legujabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki
megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos meg-
rendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés
is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

== BLUM és TÁRSA ==

Szerb kir. udvari szállítók.

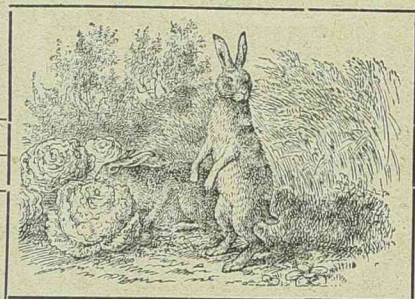
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat őzeket, szarvasokat, vad tengerinyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állatnagykereskedő

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám!

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

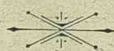
— képes árjegyzéket —

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyvertechnika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brauswetter János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtárlója
a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

SZÁMTAN

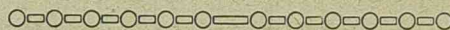
a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**
m. kir. erdész

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2·40 K, bérmentve 2·60 K.

Előfizetési felhívás.

Minden valamire való vadásznak büszkeségét képezik a szép **agancsok** — s az agancskultusznak talán sehol a világon nincsenek lelkesebb hívei, mint nálunk; — annál sajtóságosabb tehát, hogy vadászirodalmunkban e szakra vonatkozólag egyetlen összefoglaló szakmunkával se bírunk! Pedig ilyen műre, mely az **agancstant** minden részletre kiterjedőleg alapjában öleli föl: szükség van; szükségük van különösen a hivatásos vadászoknak, érdekeseti altiszteknek s általában a vadászati alkalmazottaknak, mert a magánerdőbirtokos vadászat kultuszában való tökéletesebb tájékozottságot s főleg az agancsokhoz való hozzáértést kíván; utóbbit pedig tisztán gyakorlati alapon elsajátítani lehetetlenség.

Talán éppen ez a körülmény lebegett a „Nemzeti Casino“ ama néhány fényes nevű vadászsport-matadorának szeme előtt, kik megpendítették s hozzám adreszálták egy ily mű létrehozásának eszméjét, a melyet én készséggel ezennel akceptálok is, és szívesen felveszem a tollat, hogy: **„Az agancs és szarv a vadászat kultuszában“** cím alatt vadászati szakirodalmunkban hézagpótló agancstani munkát megírjam, mely összefoglalóan ismertetni fogja a **szarvasfélék** gim-, jávor-, őz- és däm vad agancsának, továbbá a zerge, mufflon stb. fejdiszének keletkezési történetét, kialakulási viszonyait, fejlődéstanát, az általánosságokat a mai agancs (és szarv) fejlődésében a forma és tagozás alapján ismerteti vadászati és tudományos szempontból, diszes kivitelű ábrákkal illusztrálva.

A mű előfizetési ára diszes kötésben, illusztrálva: 2 forint.

Az előfizetések nevemre címezve (Budapest II. Csalogányutca 26. szám) **küldendők.**

Végül van szerencsém becses tudomására hozni, hogy művem már eleve azon nagybecsű kitüntetésben részesült, hogy szerencsés lehetek két fényes név égíse alatt közrebocsájtani azt, a mennyiben **Nádasdy Ferencz gróf** és **Bánffy Dezső báró** ő excellenciáik, két országos egyesületünk nagyérdemű elnökei: kegyesek voltak megengedni, hogy művet nekik dedikálhassam.

Hazafias tisztelettel:

Lakatos Károly,
a „Sportélet“ társszerkesztője és a „Magyar Erdész“ főmunkatársa stb.

Stainer Gyula

cs. és kir. udvari szállító
KÖRMEND.

Kéri az érdeklődő vevőközöniséget hogy a tavaszi erdei magvak és facsemeték beszerzésénél **m a g y a r** iparvállalatát, mely évről-évre nagyobbítva és tökéletesítve lesz, pártfogolni sziveskedjék!

Hazai ipar és termelés!

Mindennemü bel- és külföldi
fenyőmagvak

a legmagasabb csiraképesség szavatolása mellett. —

Kocsányos-cser-vöröstölgy és
bükk makk

szakszerűen áttelelt minőségben!

Lambfamagvak

Gyümölcsmagvak

} utolsó
termés.

Fümagvak

Fümagkeverékek

} megbízható
minőségben.

Fülevelű csemetek

Lambfa

Gyümölcsvadoncok

Előszövények

} dűs
növény-
zettel

Fajburgonyák

kísérleti czélokra
és vetésre.